

disse afdelinger, og der skal også være pladser, der er egnede til at modtage de mest belastede unge.

Herudover er det hensigten at styrke *SSP-samarbejdet*, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 3.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag om *skærpeelse af straffen for de groveste tilfælde af vold*. Forslaget medfører, at straffen – inden for de nugældende strafferammer – forhøjes med gennemgående 1 år i de sager, hvor der i dag bliver idømt fængsel i over 1 år. Forslaget er nærmere beskrevet i pkt. 5.1.

I tilknytning til denne strafskærpeelse er det hensigten at udsende instruktion til anklagemyndigheden om anvendelsen af reglen i straffelovens § 247 om skærpet straf for vold i gentagelsestilfælde.

Målsætningen fra voldspakken i 1994 om en *hurtig behandling af voldssager* og hurtig indsættelse til afsoning fastholdes. Gennem løbende undersøgelser og bedre statistik vedrørende politiet, anklagemyndigheden, domstolene og kriminalforsorgen vil der blive skabt sikrere grundlag for at følge udviklingen på området. Justitsministeren vil årligt redegøre over for Folketinget for status.

I forlængelse af lovforslaget fra november 1996 om en væsentlig skærpeelse af straffen for besiddelse af skydevåben foreslås det, at bøden for *besiddelse af ulovlige knive og slagvåben* forhøjes, og at der i 3. gangstilfælde idømmes frihedsstraf. Der henvises til pkt. 6 i de almindelige bemærkninger.

Endelig foreslås en ændring af loven om restaurations- og hotelvirksomhed, således at politiet kan stille krav om *sikkerhedsmæssig indretning af bl.a. diskoteker og natrestaurationer*, jf. pkt. 7.

Til at forestå den overordnede gennemførelse og styring af indsatsen mod volden nedsættes et *ministerudvalg* bestående af justitsministeren, socialministeren og undervisningsministeren. Til udvalget knyttes et sekretariat. Der henvises til pkt. 8.

Lovforslagets beskrivelse i pkt. 2 af en forstærket social indsats er udarbejdet af Socialministeriet i samarbejde med Justitsministeriet. Forslaget om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed er udarbejdet af Erhvervsministeriet i samarbejde med Justitsministeriet.

Samtidig med fremsættelsen af dette lovforslag fremsættes et forslag om ændring af retsplejeloven, straffeloven og erstatningsansvarsloven. Hovedformålet med dette lovforslag er en styrkelse af retsstillingen for ofre for forbrydelser, herunder også ofre for vold. Der foreslås bl.a. en udvidelse af adgangen til at give ofre for voldsforbrydelser en økonomisk godtgørelse for den utryghed og angst, som er en følge af grov vold. Lovforslaget beskriver også et forslag om etablering af lokale og uafhængige offerråd-

givninger og et nyt og bredere forsøg med konfliktråd.

2. En forstærket social indsats

Det er af afgørende betydning, at en indsats mod voldskriminaliteten i væsentlig grad bygger på sociale elementer. Der skal sættes på både forebyggende og behandlende sociale virkemidler over for kriminalitetstruede og kriminelle unge. Kun på denne måde kan den onde cirkel, der fører til alvorlig kriminalitet, herunder voldskriminalitet, brydes.

De kriminelle og kriminalitetstruede unge er typisk personer mellem 13-14 år og 20-23 år, der på det personlige plan har oplevet en lang række nederlag i skolen, i fritidslivet og i det almindelige samvær med jævnaldrende. Hver gang de har prøvet at blande sig med andre børn og unge har de meget hurtigt fået oplevelsen af ikke at kunne fungere, ikke at kunne leve op til de forventninger, der blev stillet. Meget ofte fordi der er tale om børn, der ikke fra forældrene har fået lært helt elementære normer for, hvordan man opfører sig i samværet med andre. De er ikke af forældrene blevet stoppet, når de opførte sig uhenigtsmæssigt, og omgivelserne har derfor gang på gang afvist samværet med dem. De bliver udstødt fra stort set alle de sammenhænge, hvor de ellers skulle udvikle evnen til at fungere sammen med andre.

Når disse unge når teenagealderen med de særlige vanskeligheder, der kan opstå i denne periode, giver mange af forældrene helt op, enten fordi de står helt alene og føler sig magtesløse over for problemerne, eller fordi de selv står i en så socialt vanskelig situation, at de ikke har noget overskud til at støtte den unge. Disse unge benytter typisk ikke de etablerede fritidstilbud. Fritids- og ungdomsklubberne har kun overfladisk kontakt til dem, fordi det er svært at fastholde disse unge med de mere traditionelle tilbud, og der er ikke ressourcer til at yde en målrettet indsats over for denne gruppe unges særlige problemer.

Vi står således med en gruppe unge, der stort set er uden den voksenkontakt, som alle unge har brug for, både som en støtte i en alder præget af stor usikkerhed og som den, der påtager sig sig at stoppe den unge, når denne overskrider grænsen for det acceptable. Resultatet bliver fortsat og ofte også en forstærket udstødning af disse unge.

I yderste konsekvens betyder det, at de har opgivet tilliden til, at fremtiden vil bringe dem noget godt, endsigse rummer mulighed for, at de kan leve op til samfundets generelle adfærdsnormer og succeskriterier i form af uddannelse, arbejde, familie, socialt netværk etc. Som følge heraf oplever de sig som sat uden for det almindelige samfundsfællesskab. Af denne håbløshed og de manglende frem-